

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201927
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:3719201927.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobkyní 1/ R. V., O.. XX.XX.XXXX, bytom Č. E., Z., F. N. XXX/XX, a 2/ M. V., O.. XX.XX.XXXX, bytom Č. E., P. X, Z. XXXX/ X, právne zastúpených JUDr. Karolom Porubčinom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Centrum 27/32, IČO: 37 914 073, proti žalovaným 1/ U. B., O.. XX.XX.XXXX, bytom Č. E., D. - B.R., I. B. XXXX/XX, 2/ Z. B., O.. XX.XX.XXXX, bytom Č. E., Z., M. XX, 3/ P. R., O.. XX.XX.XXXX, bytom Č. E., I.Y. - U., O. X. XXXX, 4/ B. B., O.. XX.XX.XXXX, bytom Č. E., V., M.. U. XXX, žalovaní 1/ až 4/ právne zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Pavel Loduha, s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Slovenských partizánov 1131/51, IČO: 50 469 258, o určenie spornej skutočnosti, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/ **m a j ú** voči žalobkyniam 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania sú žalobkyne 1/ a 2/ povinné zaplatiť spoločne a nerozdielne právnomu zástupcovi žalovaných 1/, 2/, 3/ a 4/, do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 10.07.2019 žalobkyne podali na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhali určenia, že poručiiteľka U. B., O.. XX.XX.XXXX, K.. XX.XX.XXXX, konala pri zriadení alografného závetu zo dňa 02.12.2008 v duševnej poruche, ktorá ju robila na tento úkon neschopnou. Uviedli, že dedičské konanie po poručiiteľke je vedené pred Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 6D/95/2018. Súdny komisárom boli informované o alografnom závete zo dňa 02.12.2008, pričom po oboznámení sa s jeho obsahom žalobkyne vyhlásili, že tento je absolútne neplatný v zmysle § 37 a § 38 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Uznesením tunajšieho súdu č. k. 6D/95/2018 - 57 zo dňa 02.05.2019, právopl. 11.06.2019, boli žalobkyne odkázané na podanie žaloby, tak ako bola podaná. Žalobkyne majú dôvodné pochybnosti o spôsobilosti poručiiteľky na takýto právny úkon v dôsledku duševnej poruchy - schizofrénie, ktorou trpela podstatnú časť svojho života. Taktiež žalobkyne uviedli, že majú dôvodné pochybnosti o pravosti podpisu poručiiteľky na závete. Keďže informácie o zdravotnom stave poručiiteľky je možné zistiť z jej zdravotnej dokumentácie, ku ktorej nemajú prístup, navrhli, aby túto zabezpečil súd. K žalobe pripojili oznámenie zo dňa 14.01.2019, závet zo dňa 02.12.2008.

2. Žalovaní 1/ až 4/ prostredníctvom právneho zástupcu podali k žalobe vyjadrenie, kde popreli, že by poručiiteľka bola z dôvodov duševnej poruchy neschopnou k spísaniu závetu. Z kópie zdravotného záznamu, ktorú predložili, je možné konštatovať, že jej zdravotný stav v období pred spísaním závetu, i po spísaní závetu, bol bez porúch vyšších psychických funkcií, čo je zrejmé zo záznamu o všetkých kontrolách. Zdravotný stav poručiiteľky bol po psychickej stránke ustálený, na kontroly chodila pravidelne, užívala lieky, starala sa o svoju matku, k lekárovi chodievala sama a vykonávala všetky práce. Navrhli

vykonať výsluch svedkov prítomných pri spísaní závetu. Žalobu žiadali v celom rozsahu zamietnuť. K vyjadreniu pripojili kópiu časti zdravotného záznamu.

3. Žalovaný 1/ sa k žalobe vyjadril aj samostatne, a to podaním zo dňa 01.09.2019, kde uviedol, že poručiiteľka síce trpela schizofréniou, ale jej stav bol v dobe spísania závetu dobrý, čo potvrdzujú lekárske správy. O závete sa dozvedel asi v roku 2009 od svojho otca, ktorý bol bratrancom poručiiteľky.

4. Súd rozhodol rozsudkom č. k. 3C/24/2019-40 zo dňa 24.10.2019, ktorým žalobu zamietol. Na základe odvolania podaného zo strany žalobkyň odvolací Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 19Co/16/2020-53 zo dňa 26.11.2020 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd doplnil dokazovanie, a to oboznámením sa s relevantnou časťou zdravotnej dokumentácie poručiiteľky a znaleckým posudkom U.. C. T. Č.. XX/XXXX zo dňa 18.09.2021 vrátane výsluchu znalca na pojednávaní, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

6. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že poručiiteľka spísala dňa 02.12.2008 alografný závet podpísaný dvoma svedkami L.. M. a L. V., ktorým závetom poručiiteľka všetok hnutelný a nehnuteľný majetok zanechala žalovaným 1/ až 4/, každému po 1/4, pokiaľ neuzatvoria medzi sebou inú dedičskú dohodu. Je tiež nesporné, že poručiiteľka zomrela ako slobodná a bezdetná a žalobkyne sú sestrami poručiiteľky. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 6D/95/2018 - 57 zo dňa 02.05.2019, právopl. 11.06.2019, boli žalobkyne odkázané na podanie danej žaloby.

7. Z kópie časti zdravotného záznamu je zrejmé, že poručiiteľka navštívila U.. Y. P., ambulatného psychiatra, v dňoch 09.01.2008, 02.04.2008, 30.04.2008, 25.06.2008, 31.10.2008, 10.12.2008, 04.02.2009, 20.05.2009, 14.07.2009, pričom v objektívnom náleze je uvádzané, že dňa 09.01.2008 bola v stabilizovanom stave, dňa 02.04.2008 bez porúch vyšších psychických funkcií, v stabilizovanom stave, dňa 30.04.2008 bez floridnej psychopatológie vo vyšších psychických funkciách, dňa 25.06.2008 bez porúch vyšších psychických funkcií, rovnako tak aj 10.12.2008 a pri ďalších návštevách. Ďalej je zrejmé, že jej bola stanovená diagnóza paranoidná schizofrénia, pričom poručiiteľka bola medikamentózne liečená.

8. Zo záznamov psychiatrických kontrolných vyšetrení zo dňa 15.10.2008, 12.11.2008, 10.12.2008 a 07.01.2009 nachádzajúcich sa v zdravotnej dokumentácii poručiiteľky, ktoré žalobkyne navrhli na pojednávaní prečítať vyplýva, že poručiiteľka pri kontrolných vyšetreniach dňa 15.10.2008 a 10.12.2008 bola bez porúch vyšších psychických funkcií, emočne a sociálne prilihavá. Bol diagnostikovaný záver F 20.0 a doporučená aplikácia 1/2 ampulky Moditenu. V dňoch 12.11.2008 a 07.01.2009 bol poručiiteľke aplikovaný Moditen, zakaždým 1/2 ampulky.

9. Zo znaleckého posudku č. 36/2021 vypracovaného súdom ustanoveným znalcom U.. C. T. z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie psychiatrie vyplynulo, že poručiiteľka trpela od začiatku roka 1979 duševnou chorobou, a to Schizofréniou - paranoidnou formou kvôli, ktorej bola v starostlivosti psychiatra. Ochorenie sa u poručiiteľky prejavovalo obdobím recidívy (vzplanutia) ochorenia a obdobím remisie (zlepšenia). K recidíve došlo u poručiiteľky vždy po vynechaní liečby. Recidíva jej ochorenia sa prejavovala chorobnou podozrievavosťou, autizmom (ponorením sa do chorobných myšlienok), sluchovými, čuchovými, chuťovými a telovými halucináciami a poruchami správania podmienené duševným ochorením. Od roku 1979 bola poručiiteľka opakovane hospitalizovaná psychiatricky, celkovo 4x a naposledy v roku 1993 s diagnózou Schizophrenia paranoides t. č. s depresívnym syndrómom v popredí. Ochorenie poručiiteľky mávalo búrlivý začiatok, krátke trvanie a po preliečení dosahovalo dobrú remisiu, čo sú znaky dobrej prognózy tohto ochorenia. Od roku 1993 do roku 2011 bol stav poručiiteľky stabilizovaný v štádiu remisie (zmiernenie až vymiznutie príznakov), pravidelne dochádzala na psychiatrickú ambulanciu, kde jej mesačne bola aplikovaná 1/2 ampulky Moditenu. To znamená, že u poručiiteľky nedošlo 18 rokov k recidíve schizofrénie. Choroba poručiiteľky nemala vplyv na jej vôľové a rozpoznávacie schopnosti a bola spôsobilá rozpoznať osoby. Podľa zdravotnej dokumentácie bol psychický stav poručiiteľky dlhodobo stabilizovaný v stave (remisie) a tak tomu bolo aj na konci roka 2008, i dňa 02.12.2008, v čase spísania závetu. Pri poslednej psychiatrickej kontrole dňa 15.10.2008 pred spísaním závetu a po jeho spísaní dňa 10.12.2008 bol stav poručiiteľky ako Schizofrénia paranoidná v remisii, s dobrým kontaktom, bez porúch vyšších psychických funkcií a emočne (citovo) a

sociálne priliehavá. Pri vyšetreniach pred aj po spísaní závetu poručiiteľka komunikovala adekvátne, bez psychotického skreslenia, nakoľko neboli prítomné halucinácie a ani bludné a paranoidné interpretácie. Myslenie poručiiteľky bolo jasné, súvislé, nakoľko pri kontrolách riešila racionálne bežné, reálne problémy života. V akútnych stavoch a ani v reziduách nemala paranoidné nastavenie voči sestram. Pri podpise závetu dňa 02.12.2008 poručiiteľka chápala obsah tohto dokumentu a jeho význam, pričom jej psychický stav jej v čase spísania závetu umožňoval slobodné a autonómne rozhodnutie o tom, či závet podpíše.

10. Z výsluchu znalca U.. C. T. na pojednávaní súd zistil, že poručiiteľka aj v rokoch 2008 a 2009 trpela schizofréniou. Vo všeobecnosti má schizofrénia vplyv na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, a to v štádiu akútneho vzplanutia alebo recidívy ochorenia, avšak v prípade remisie nemá. V danom prípade bola poručiiteľka v dlhodobej v remisii, a to 18 rokov, to znamená, že bola bez príznakov ochorenia. Znalec konštatoval, že poručiiteľka bola v kvalitnej remisii, nakoľko bola u nej nastavená minimálna dávka depotného lieku (liek s dlhodobým účinkom). Poručiiteľka dostávala pol ampulky raz mesačne, pričom kontrolu mávala raz za dva mesiace. Neexistuje menšia dávka lieku pri takejto diagnóze než akú dostávala poručiiteľka. Práve táto nízka dávka svedčí o tom, že remisia poručiiteľky bola kvalitná. Znalec skonštatoval, že existujú pacienti, ktorí dostávajú 10-násobne vyššiu dávku pričom sú síce v remisii, avšak nemožno túto remisiu vyhodnotiť ako kvalitnú. Doba štádia remisie začala u poručiiteľky plynúť od roku 1993 a trvala do roku 2011. Poručiiteľke bol priznaný invalidný dôchodok, nakoľko v roku 1993 bola hospitalizovaná s inými príznakmi - pre depresiu, tá spôsobila to, že pracovná spôsobilosť vykonávať systematickú prácu bola u poručiiteľky ovplyvnená. V roku 2011 došlo u poručiiteľky k recidíve ochorenia a až vtedy došlo k narušeniu remisie. Schizofrénia má obdobia recidívy a remisie u poručiiteľky všetky recidívy končili hospitalizáciou. Zároveň znalec uviedol, že keď je niekto práceneschopný, ešte to nenaznačuje nič, vo vzťahu k spôsobilosti na právne úkony, nakoľko sa jedná o inú kategóriu. Znalec zotrval na záveroch znaleckého posudku.

11. Podľa § 137 písm. d) CSP, Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 194 ods. 1 CMP, Ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac.

13. Podľa § 38 ods. 2 OZ, Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

14. Žalobkyne sa žalobou domáhali určenia, že poručiiteľka konala pri zriadení závetu v duševnej poruche, ktorá ju robila na tento úkon neschopnou. Na podanie takejto žaloby boli odkázané v rámci dedičského konania vedeného na tunajšom súde sp. zn. 6D/95/2018. Jedná sa teda o žalobu prípustnú podľa § 137 písm. d) CSP s poukazom na § 194 ods. 1 CMP.

15. Žalobkyne svoj záver o tom, že poručiiteľka U. B. v čase spísania závetu konala v duševnej poruche, ktorá ju na tento právny úkon robila neschopnou (§ 38 ods. 2 OZ) odôvodňovali tým, že poručiiteľka trpela od mladosti závažným psychickým ochorením schizofréniou, vyhýbala sa kontaktu s blízkymi ľuďmi, bol jej odobratý vodičský preukaz.

16. V zmysle čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. V zmysle § 132 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

17. Z uvedeného článku, resp. ustanovenia zákona vyplýva to, že dôkazná povinnosť je špecifickou procesnou povinnosťou, ktorou je zaťažená sporová strana, ktorá v spore niečo tvrdí. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalobcu k strate sporu. Dôkazy v sporovom konaní navrhujú strany sporu, súd následne rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. V klasickom sporovom konaní súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z komponentov, ktoré do konania dodali sporové strany. Bez

aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje - uzavrie proces vytvárania skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne. Civilný proces je totiž riadený princípom dispozičným, prejednacím, princípom kontradiktórnosti a koncentrácie, ako i princípom formálnej pravdy. Súd môže pri vytváraní skutkového základu zohľadňovať všeobecne známe skutočnosti a skutočnosti známe súdu z jeho úradnej činnosti, zohľadňovať rozhodnutia iných orgánov, ktorými je súd viazaný, vychádzať zo skutkových zistení, vyplývajúcich z nepopretia skutkových tvrdení, ako i osvojiť si zhodné tvrdenia strán. Súd vychádza pri svojom rozhodovaní len z toho, čo vyšlo v konaní najavo.

18. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

19. V súdenom prípade žalovaní 1/-4/ jednoznačne popreli tvrdenia žalobkýň, a síce, že poručiiteľka bola v čase spísania závetu nespôsobilá pre tento právny úkon z dôvodu svojej duševnej poruchy, čo by spôsobovalo neplatnosť závetu.

20. V zmysle uvedených všeobecných záverov o dokazovaní bolo bremeno dokazovania na žalobkyniach. V konaní boli zo strany súdu vykonané všetky dôkazy, ktoré navrhovali strany sporu na podporu svojich tvrdení (žalobkyne navrhovali výsluch U.. P., od ktorého návrhu však v priebehu konania upustili - viď oznámenie zo dňa 04.02.2022, preto súd dokazovanie jej výsluchom nevykonali).

21. Ako už súd v prvom rozsudku uviedol, rozhodnutie súdu v danej veci závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti odborníka - znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Na základe návrhu žalobkýň súd toto znalecké dokazovanie nariadil a ustanovil znalca MUDr. Imricha Glézla, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 36/2021 zo dňa 18.09.2021.

22. Zo záverov tohto znaleckého posudku mal súd preukázané, že poručiiteľka v čase spísania závetu síce trpela psychiatrickým ochorením - schizofréniou paranoidnou formou, avšak dlhodobo, a to od roku 1993 do roku 2011, teda aj v čase spísania závetu, bol jej stav stabilizovaný v stave remisie. Táto duševná porucha nemala vplyv na jej vôľové a rozpoznávacie schopnosti a poručiiteľka bola spôsobilá rozpoznať osoby. Pri kontrole bezprostredne prechádzajúcej dňu spísania závetu, resp. bezprostredne nasledujúcej po dni spísania závetu bol stav poručiiteľky ako schizofrénia paranoidná v remisii, s dobrým kontaktom, bez porúch vyšších psychických funkcií a emočne (citovo) a sociálne priliehavá. Pri vyšetreniach komunikovala adekvátne, bez psychotického skreslenia, nakoľko neboli prítomné halucinácie ani bludné a paranoidné interpretácie. Aj skutočnosť, že poručiiteľke bola aplikovaná najnižšia možná dávka depotného lieku svedčí o tom, že poručiiteľka bola v čase spísania závetu v stabilizovanej, kvalitnej remisii. Podľa záverov znaleckého dokazovania poručiiteľka U. B. pri podpise závetu chápala obsah tohto dokumentu a jeho význam a jej psychický stav umožňoval dňa 02.12.2008 jej slobodné a autonómne rozhodnutie o tom, či záveť podpíše.

23. Ani oboznámením relevantnej časti zdravotnej dokumentácie poručiiteľky neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť znalecký posudok U.. T..

24. K neplatnosti právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 OZ vedie len taká duševná porucha, ktorá konajúcu osobu robí k tomuto právnomu úkonu neschopnou, pretože nemôže posúdiť následky svojho úkonu alebo svoje konanie ovládať (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 971/2012). V takomto prípade ide o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, ktoré trvá po obmedzený čas v prípade, ak osoba vykoná úkon v stave, kedy nie je schopná posúdiť následky svojho konania alebo ovládať svoje konanie. Skutočnosť, či osoba konala v stave duševnej poruchy sa skúma vždy pri každom posudzovanom úkone. Čas preskúmania duševnej poruchy sa musí viazať na čas vykonania právneho úkonu. Neplatnosť právneho úkonu podľa ustanovenia § 38 ods. 2 OZ vyžaduje však bezpečné zistenie o tom, že účastník právneho úkonu nedokáže posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládnuť.

25. Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že v konaní síce bolo preukázané, že poručiiteľka v čase spísania/podpisu závetu dňa 02.12.2008 trpela duševnou poruchou, avšak nebolo preukázané, že

v dôsledku tejto duševnej poruchy nebola schopná tento právny úkon urobiť. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, nakoľko nie každá duševná porucha fyzickej osoby, ktorá robí právny úkon, vedie k jeho absolútnej neplatnosti, ale iba taká duševná porucha, ktorá konajúcu osobu robí k tomuto právnemu úkonu neschopnou z dôvodu, že nemôže posúdiť následky tohto úkonu alebo svoje konanie ovládnuť. Inak povedané, v konaní bolo preukázané, že poručiiteľka U. B. v čase spísania/podpisu závetu netrpela takou duševnou poruchou, ktorá by ju robila na tento právny úkon neschopnou. Súd preto žalobu žalobkyň zamietol.

26. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania žalovaným v rozsahu 100% tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O konkrétnej výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).